

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 85/2015-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. mája 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Štrbikom, Námestie slobody 22, Prievidza, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8 CoE 120/2014 z 19. mája 2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČNÝ ZNAČENIE] na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných

práv a slobôd unesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8 CoE 120/2014 z 19. mája 2014 porušené bolo.

2. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je mu Krajský súd v Trenčíne povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 € (slovom dvestoosemdesiatštyri eur a osem centov), ktorú je mu Krajský súd v Trenčíne povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Štrbíka do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažnosti [REDAKOVANÉ] vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 85/2015-11 zo 4. marca 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 CoE 120/2014 z 19. mája 2014.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že návrhom podaným Okresnému súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sa sťažovateľ v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Em 1/2014 domáhal núteného výkonu právoplatného rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012, ktorým bol právoplatne upravený styk sťažovateľa (otca) s jeho maloletou dcérou, a to z dôvodu, že matka maloletej nechcela sťažovateľovi odovzdať maloletú v čase, keď mal mať na to podľa označeného právoplatného rozhodnutia nárok. Okresný súd uznesením sp. zn. 14 Em 1/2014 z 18. februára 2014 návrh sťažovateľa na výkon rozhodnutia zamietol a toto rozhodnutie okresného súdu bolo potvrdené v odvolacom konaní uznesením krajského súdu sp. zn. 8 CoE 120/2014 z 19. mája 2014.

3. Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie z dôvodu, že krajský súd nenapravil pochybenie okresného súdu, ktorý napriek existencii právoplatného rozhodnutia o úprave jeho styku s maloletou nenariadil výkon tohto rozhodnutia, ale vo vykonávacom konaní s týmto právoplatným rozhodnutím polemizoval a vyvodzoval z neho iné závery nad rámec jeho výroku.

V uvedených súvislostiach sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Materiálna stránka účinkov právoplatného rozhodnutia spočíva v jeho záväznosti pre účastníkov a pre všetky orgány. Poukázal som na skutočnosť, že Okresný súd polemizuje s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu a vysvetľuje rozhodnutie nad rámec výroku a v konečnom dôsledku aj zdôvodnenia súdnych rozhodnutí, v ktorých sa konštatovania charakteru, že otec nebol oprávnený sa s mal. [REDAKOVANÉ] v tomto čase stykať sa nevyskytujú. Až doposiaľ som bol presvedčený, že vianočné sviatky trvajú od 24. do 26.12 každoročne, širší význam vianočných sviatkov nepoznám. Napriek tomu súd vo svojom zdôvodnení sa opiera o takýto výklad. ...

Súd nesprávne interpretoval právoplatné súdne rozhodnutia, určil účelnosť zákonných ustanovení, ktoré nesprávne zamieňa, čím dochádza k poškodzovaniu dotknutých subjektov na právach, vyplývajúcich z právoplatných súdnych rozhodnutí, čím došlo k porušeniu mojich práv garantovaných ústavnými zákonmi.“

4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1/ Uznesením KS v Trenčíne číslo konania 8 CoE/120/2014-45 zo dňa 19.5.2014 boli porušené základne práva sťažovateľa na spravodlivý súdny proces v súlade s čl. 46 Ústavy, čl. 36 odst. 1 ústavného zákona 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práva slobôd, a čl. 6 odst. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd.

2/ Uznesenie KS v Trenčíne číslo 8 CoE/120/2014-45 zo dňa 19.5.2014 zrušuje a prikazuje mu vo veci znovu konať.

3/ KS v Trenčíne je povinný vyplatiť škodu ktorú mi svojim rozhodnutím spôsobil vo výške 2.000 EUR ktoré je povinný vyplatiť do 14 dní od právoplatnosti nález.

4/ Priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 EUR, ktoré je KS v Trenčíne povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Štrbíka, do 14 dní od právoplatnosti tohto nález.“

5. Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril za krajský súd jeho podpredseda listom sp. zn. Spr. 143/2015 z 23. apríla 2015 a k vhodnosti ústneho pojednávania aj právny zástupca sťažovateľa listom z 23. apríla 2015.

5. 1 Podpredseda krajského súdu vo svojom vyjadrení uviedol:

„... netrváme na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom...

Z rozhodnutia súdu I. stupňa a tiež z rozhodnutia odvolacieho súdu je nepochybné, že styk otca - sťažovateľa s mal. ████████, je upravený dvoma rozhodnutiami, a to: rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4 P/43/2011-308 zo dňa 16.02.2012 a rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 3P/56/2012-93 zo dňa 04.07.2012, ktorým bola schválená dohoda rodičov o úprave styku otca s maloletou počas vianočných sviatkov v roku 2012 a vianočných sviatkov, Silvestra a veľkonočných sviatkov od roku 2013. Prvý rozsudok upravuje právo stretávania sa otca s maloletou počas bežného roka a druhý rozsudok zase upravuje právo otca stretávať sa s maloletou cez vianočné a veľkonočné sviatky. Podľa nášho názoru uvedený druhý rozsudok len dopĺňa

predchádzajúce rozhodnutie súdu. Je bežné, že rodičia mal. detí sa takýmto spôsobom dohodnú na úprave styku, prípadne styk upraví súd a v takýchto prípadoch v týždni, do ktorého spadajú vianočné či veľkonočné sviatky, sa prihliada na špecifickú úpravu a nerealizuje sa bežná úprava počas kalendárneho roka. Z takto zaužívanej súdnej praxe vychádzal aj tunajší súd pri rozhodovaní o odvolaní otca, pričom mal na zreteli i záujem mal. dieťaťa. V predmetnom roku 2013 mal otec právo na styk s maloletou v čase od 30.12.2013 do 02.01.2014 a podľa vyjadrenia matky uvedeného v rozhodnutí odvolacieho súdu, styk bol aj zrealizovaný.

Z uvedených dôvodov zastávame názor, že rozhodnutím odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva otca na spravodlivý proces a k porušeniu jeho základných práv a slobôd a navrhujeme sťažnosti nevyhovieť. Špecifická úprava styku rodiča s mal. dieťaťom na obdobie vianočných sviatkov podľa ustálenej súdnej praxe znamená, že v tomto týždni sa nerealizuje styk podľa úpravy styku v bežných dňoch kalendárneho roka, ale má prednosť úprava styku dohodnutá na vianočné obdobie.“

5. 2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom vyjadrení uviedol:

„Sťažovateľ... súhlasí, aby bolo upustené od ústneho pojednávania.“

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

7. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či uznesením krajského súdu sp. zn. 8 CoE 120/2014 z 19. mája 2014 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 36 ods. 1 listiny, k porušeniu ktorých malo podľa sťažovateľa dôjsť arbitrárnymi závermi krajského súdu.

9. V uvedených súvislostiach ústavný súd predovšetkým konštatuje, že v súlade so svojou všeobecnou právomocou vyjadrenou v čl. 124 ústavy je súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Táto právomoc spolu s právomocou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy mu umožňuje preskúmať aj napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov, avšak iba z hľadiska, či sú alebo nie sú v súlade s ústavno-procesnými zásadami upravenými v ústave. Inými slovami, skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu iba vtedy, ak by vyvodené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 117/05, II. ÚS 127/07).

10. Krajský súd napádané uznesenie v podstatnej časti odôvodnil takto:

„Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4P 43/2011-308 zo dňa 16.02.2012, právoplatného a vykonateľného dňa 23.02.2012, bol upravený styk otca s maloletou, a to tak, že otec je oprávnený stýkať sa s mal. [REDAKOVANÉ] každý párnny týždeň v mesiaci od piatku od 17:00 hod, do nedele do 17:00 hod. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P 56/2012-93 zo dňa 04. 07.2012, bola však schválená dohoda rodičov maloletej, ktorou sa osobitne upravil styk otca s maloletou počas vianočných sviatkov a Silvestra, a to tak, že každý nepárny rok počnúc rokom 2013, je otec oprávnený stretávať sa s maloletou od 30.12. od 16:00 hod. do 02.01, do 10:00 hod. v každý párnny rok počnúc rokom 2014 od 24.12. od 10:00 hod. do 26.12. do 16:00 hod. Z uvedeného je zrejmé, že za obdobie vianočných sviatkov a Silvestra je v zmysle uvedeného rozsudku považované obdobie od 24.12. do

02.01. Osobitne bol upravený styk otca s maloletou [REDACTED] aj počas veľkonočných sviatkov. Rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č .k. 4P 43/2011-308 zo dňa 16.02.2012 v časti rozsahu upraveného styku otca s mal. [REDACTED] zostal nezmenený.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď návrh otca na súdny výkon rozhodnutia zamietol. Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P/56/2012-93 zo dňa 04.07.2012 je zrejmé, že bol na základe dohody rodičov špecificky upravený styk otca s maloletou počas vianočných sviatkov a Silvestra. Podľa tohto rozhodnutia sa neuplatňuje všeobecná úprava styku otca s maloletou počas bežného roka, ktorá je upravená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4P/43/2011-308 zo dňa 16.02.2012. Počas vianočných sviatkov a Silvestra 2013 bol teda otec oprávnený realizovať styk s maloletou od 30.12.2013 od 16:00 hod. do 02.01.2014 do 10:00 hod. Otec nebol oprávnený stýkať sa s maloletou v dňoch od 27.12.2013 do 29.12.2013, tak ako to namieta v podanom odvolaní, keďže nepochybne ide o obdobie vianočných sviatkov a Silvestra, hoci šlo o párnny týždeň.“

11. Napádané rozhodnutie krajského súdu je založené na východiskovej premise, podľa ktorej má úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom počas sviatkov (v danom prípade vianočných sviatkov, pozn.) generálne a bez výhrad prednosť pred úpravou tohto styku v bežné (rozumej nesviatočné) dni. Krajský súd kumuluje do jedného celku časový úsek trvania vianočných sviatkov a Silvestra, keď konštatuje, „... že za obdobie vianočných sviatkov a Silvestra je v zmysle uvedeného rozsudku považované obdobie od 24.12. do 02.01.“, kedy podľa krajského súdu mala byť maloletá u matky, a nie u sťažovateľa, ktorý tak nemal nárok domáhať sa jej zverenia v tomto období (t. j. v období od 27. 12. 2013 – 29. 12. 2013). Krajský súd však *a contrario* jedným dychom dodáva, že sťažovateľ (otec) bol „... oprávnený realizovať styk s maloletou od 30.12.2013 od 16:00 hod. do 02.01.2014 do 10:00 hod.“, čo je antagonistické konštatovanie v rozpore s prv krajským súdom uvedeným sumarizujúcim záverom, keďže aj uvedené obdobie od 30. 12. 2013 – do 2. 1. 2014 je obdobím subsumovateľným do časového úseku od 24. 12. 2013 – do 2. 1. 2014, ktoré podľa krajského súdu bolo potrebné vnímať ako jedno časové obdobie vianočných sviatkov

a Silvestra, počas ktorého úprava styku mala mať bez výhrad prednosť pred inou úpravou tohto styku v bežné dni.

12. Podľa zistenia ústavného súdu styk sťažovateľa (otca) s jeho maloletou dcérou je upravený dvoma rozsudkami okresného súdu, a to rozsudkom sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012 a rozsudkom sp. zn. 3 P 56/2012 zo 4. júla 2012.

Podľa rozsudku sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012 bol styk sťažovateľa s maloletou na základe rodičovskej dohody upravený štyrmi výrokmi, a to takto:

- „1. každú prvú a tretiu stredu v mesiaci od 14.30 – 16.30 h,*
- 2. v sobotu každý párnny týždeň v mesiaci od 9.00 – 18.00 h,*
- 3. v období od 7. 7. 2012 – 31. 7. 2012 (t. j. obdobie jedného mesiaca)– každý párnny týždeň od soboty 9.00 h. – do nedele 18.00 h,*
- 4. v období od 1. 8. 2012 – každý párnny týždeň v mesiaci od piatka 17.00 h – do nedele 17.00 h.“*

Podľa rozsudku sp. zn. 3 P 56/2012 zo 4. júla 2012 bol styk sťažovateľa s maloletou na základe rodičovskej dohody upravený špecificky na obdobie sviatkov, a to takto:

- „1. Vianoce roku 2012– od 25. 12. 2012 o 10.00 h – do 27. 12. 2012 o 16.00 h,*
- 2. Každé párne Vianoce počnúc rokom 2014, 2016... atď. – od 24. 12. o 10.00 h – do 26. 12. o 16.00 h.*
Každý nepárny Silvester počnúc rokom 2013, 2015... atď. – od 30. 12 o 16.00 hod. – do 2. 1. o 10.00 h,
- 3. Každú nepárnu Veľkú noc– od Veľkonočného pondelka o 10.00 hod. – do nasledujúceho utorka o 16.00 h.*
Každú párnú Veľkú noc – od Veľkonočnej soboty o 10.00 h – do nasledujúcej nedele o 16.00 h.“

Súčasne podľa výrokovej časti rozsudku sp. zn. 3 P 56/2012 zo 4. júla 2012 úprava styku sťažovateľa s maloletou v rozsahu rozsudku sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012 ostala nezmenená.

13. Návrhom na výkon rozhodnutia sa sťažovateľ domáhal, aby sa mohol s maloletou stretnúť v 52. týždni roku 2013, a to v čase od 27. decembra 2013 (piatok) – do 29. decembra 2013 (nedeľa), t. j. domáhal sa núteného výkonu rozsudku sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012.

14. Z uvedeného vyplýva, že skutočne podľa rozsudku sp. zn. 3 P 56/2012 zo 4. júla 2012, ktorým bol upravený styk sťažovateľa (otca) s maloletou počas vianočných sviatkov, mala byť počas tzv. „nepárnych“ Vianoc v roku 2013 maloletá u matky (u sťažovateľa mala byť len „párne“ Vianoce, pozn.), avšak obdobie Vianoc, počas ktorého sa sťažovateľ s matkou maloletej mali striedať v starostlivosti o maloletú podľa toho, či išlo o „párne“ alebo „nepárne“ Vianoce, bolo týmto rozsudkom vymedzené od 24. decembra o 10.00 h – do 26. decembra o 16.00 h, pričom v roku 2013 tento čas pripadal na utorok (24. decembra 2013) až štvrtok (26. decembra 2013).

15. V danom prípade sa však sťažovateľ domáhal stretnutia s maloletou v 52. týždni roku 2013 v čase od 27. decembra 2013 (piatok) – do 29. decembra 2013 (nedeľa), ktorého kontakt mu v tomto čase umožňoval právoplatný a vykonateľný výrok č. 4 (pozri už uvedené) rozsudku sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012. Podľa neho sa sťažovateľ mohol stýkať s maloletou „každý párny týždeň v mesiaci od piatka 17.00 hod. – do nedele 17.00 hod.“, čo mu však aj v dôsledku napádaného rozhodnutia krajského súdu bolo znemožnené.

16. Vzhľadom na uvedené možno závery okresného súdu, ako aj krajského súdu v napádanom uznesení sp. zn. 8 CoE 120/2014 z 19. mája 2014 o zamietnutí návrhu sťažovateľa na nútený výkon rozsudku sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012,

podľa ktorých neskorší rozsudok okresného súdu sp. zn. 3 P 56/2012 zo 4. júla 2012 o úprave styku sťažovateľa s maloletou počas sviatkov neguje skorší rozsudok okresného súdu sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012 o úprave tohto styku v bežné nesviatočné dni, a to z dôvodu všeobecnej prednosti „sviatkov“ pred bežnými dňami, považovať za svojvoľné a arbitrárne. Krajský súd a pred ním aj okresný súd si svojvoľným výkladom rozšírili účinky výrokovej časti rozsudku okresného súdu sp. zn. 3 P 56/2012 zo 4. júla 2012 o úprave styku počas sviatkov, keď obdobie vianočných sviatkov explicitne zadefinované týmto rozsudkom na čas od 24. decembra – do 26. decembra a obdobie Silvestra zadefinované týmto rozsudkom na čas od 30. decembra – do 2. januára bez ďalších dôvodov aj napriek existencii ďalšieho rozsudku okresného súdu sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012 upravujúceho styk aj v bežné dni skumulovali do svojvoľného záveru, že obdobím vianočných sviatkov nebolo len obdobie od 24. decembra 2013 – do 26. decembra 2013, ale že týmto obdobím bolo obdobie od 24. decembra 2013 – do 2. januára 2014, keďže krajský súd konštatoval: *„Z uvedeného je zrejmé, že obdobie vianočných sviatkov a Silvestra je v zmysle uvedeného rozsudku považované obdobie od 24.12. do 02.01.“* Pod slovným spojením *„... v zmysle uvedeného rozsudku...“* v tejto citácii mal krajský súd v kontexte veci na mysli rozsudok okresného súdu upravujúci styk vo sviatky sp. zn. 3 P 56/2012 zo 4. júla 2012, z ktorého však takýto záver v skutočnosti nevyplýva.

17. Podľa ústavného súdu krajský súd rozhodol v danej veci bez toho, aby jeho rozhodnutie malo rozumný základ v obsahu rozsudku okresného súdu sp. zn. 4 P 43/2011 zo 16. februára 2012, núteného výkonu ktorého sa sťažovateľ domáhal v interakcii s aplikáciou rozsudku okresného súdu sp. zn. 3 P 56/2012 zo 4. júla 2012, preto ústavný súd dospel k záveru, že napádaným uznesením krajského súdu sp. zn. 8 CoE 120/2014 z 19. mája 2014 došlo k porušeniu sťažovateľom označených práv, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

III.

18. Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 8 CoE 120/2014 z 19. mája 2014 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Ústavný súd však vzhľadom na to, že v dôsledku plynutia času sa rozhodovanie (v roku 2015) o otázke styku sťažovateľa s maloletou počas vianočných sviatkov v roku 2013 stalo časovo bezpredmetným, v tejto časti sťažnosti sťažovateľa nevyhovelo, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia, a súčasne ústavný súd dospel k záveru, že pre dosiahnutie nápravy porušenia sťažovateľom označených práv z dôvodu časovej nemožnosti navrátenia veci postačí okrem konštatovania o porušení práv sťažovateľa aj priznanie mu primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 €, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto rozhodnutia.

19. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu v sume 284,08 €.

20. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny (§ 11 ods. 3 vyhlášky) za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2014 je 134 € a hodnota režijného paušálu je 8,04 €. Základná sadzba odmeny (§ 11 ods. 3 vyhlášky) za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2015 je 139,83 € a hodnota režijného paušálu je 8,39 €.

21. S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľovi nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2014 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu) v celkovej sume 284,08 € vrátane režijného paušálu (bez DPH, pretože právny zástupca nepredložil osvedčenie platcu DPH, pozn.) a tiež mu vznikol nárok na úhradu trov aj za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2015 (vyjadrenie z 23. apríla 2015) v sume 148,22 € vrátane režijného paušálu (bez DPH).

22. Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľa si uplatnil úhradu trov len za dva úkony právnej služby vo výške 284,08 €, ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov len vo výške uplatneného nároku, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2015